Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

• یکشنبه ۱ آذر ۱۴۰۵ • ۱۲ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۷۰

www.INN.ir/sport

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

بیرو بالاتر از الدعایه افسانه‌ای

بیرانوند اولین دروازه‌بانی بود که عنوان بهترین بازیکن مرد سال آسیا را به دست آورد. قبل از او در سال ۱۹۹۶ محمد الدعایه دروازه‌بان افسانه‌ای عربستان و دروازه‌بان نامزد کسب این جایزه شده بود و در بین ۳ نفر نهایی قرار گرفته بود اما موفق به کسب جایزه نشد.
بیرو در سال ۲۰۱۹ کاندیدای این جایزه شد تا در کنار الدعایه به دومین دروازه‌بانی تبدیل شود که در لیست ۳ نفر پایانی قرار گرفته است اما در آن سال ناکام بود.
حالا دروازه بان تیم ملی ایران علاوه بر اینکه ۲ بار در لیست ۳ نفر پایانی قرار گرفته و از رکورد الدعایه عبور کرده، به عنوان نخستین دروازه‌بان نیز این جایزه را کسب کرد تا رکوردی ویژه را به نام خود ثبت کند.

نقل قول

تا پایان فصل با تراکتور قرارداد دارم

بیرانوند: سربازی‌ام را نیمه‌کاره رها نمی‌کنم

علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان تیم ملی فوتبال ایران و تراکتور، پس از کسب عنوان برترین بازیکن سال آسیا، از احساسش درباره این افتخار، حواشی جدایی از پرسپولیس، رابطه با هواداران سرخپوش، دوران سربازی و برنامه‌هایش برای ادامه فصل صحبت کرد.
بیرانوند درباره این عنوان می‌گوید: «این جایزه را متعلق به مردم ایران می‌دانم و آن را به هموطنانم تقدیم می‌کنم. در مراسم هم با افتخار از پرسپولیس و تراکتور نام بردم. بخش مهمی از افتخارات دوران فوتبالم در پرسپولیس رقم خورد و مسیر رسیدن به این جایزه از همان جا آغاز شد. در دو سال اخیر هم هواداران تراکتور حمایت زیادی از من داشتند.»
دروازه‌بان تراکتور در بخش دیگری از صحبت‌هایش به حواشی جدایی از پرسپولیس و انتقادهایی که پس از این انتقال متوجه او شد، پرداخت و تأکید کرد هیچ‌گاه قصد بی‌احترامی به هواداران تیم سابقش را نداشته است: «من هیچ‌وقت به هواداران بی‌احترامی نکرده‌ام و حتی در زمین مسابقه هم واکنشی علیه آنها نشان ندادم. بعد از جدایی‌ام از پرسپولیس بعضی‌ها انتظار داشتند وارد حاشیه شوم و جواب هواداران را بدهم اما ترجیح دادم چنین کاری نکنم. اگر جایی صحبتی انجام دادم، هدفم دفاع از حق خودم بود، هرچند ممکن است بعضی‌ها از این صحبت‌ها ناراحت شده باشند.»
او همچنین درباره رابطه‌اش با هواداران پرسپولیس تأکید کرد: «من همچنان رابطه خوبی با هواداران پرسپولیس دارم. حتی فکر می‌کنم کینه‌ای که بعضی از آنها نسبت به من دارند، از جنس علاقه و دوست داشتن است. خودشان بهتر می‌دانند چقدر به من علاقه دارند. شاید برخی واکنش‌ها با هدف تأثیر گذاشتن بر شرایط تراکتور بوده، اما من همچنان قدردان حمایت‌هایی هستم که در پرسپولیس داشتم.»
یکی دیگر از موضوعات مورد توجه درباره بیرانوند، وضعیت خدمت سربازی اوست. دروازه‌بان تیم ملی در این خصوص موضعی صریح دارد و می‌گوید: «حدود سه ماه از خدمتم باقی مانده و قصد ندارم آن را نیمه‌کاره رها کنم. حتی اگر همین فردا اعلام کنند که معاف شده‌ام، این موضوع را قبول نمی‌کنم. اگر قرار بود کمکی در این زمینه انجام شود، باید در زمان خودش اتفاق می‌افتاد. سربازی برای من افتخار است.»
بیرانوند درباره شرایط روحی خود در شب انتخاب مرد سال آسیا نیز توضیح داد که هیجان این مراسم تأثیر زیادی روی خواب و استراحتش گذاشته بود: «چند روزی به‌خاطر استرس و هیجان مراسم نتوانسته بودم درست بخوابم. حتی روز مراسم خوابم برد و برای آماده شدن و حضور در برنامه بیدارم کردند!»
او درخصوص شرایط قراردادی خود با تراکتور هم گفت: «فعلاً ترجیح می‌دهم وارد جزئیات قراردادم نشوم اما صحبت‌های مدیرعامل باشگاه درست است و من تا پایان فصل با تراکتور قرارداد دارم. امیدوارم هرچه زودتر به جمع تیم برگردم.»
بیرانوند در پایان درباره انتقاد حسن روشن از خودش، با احترام از پیشکسوت استقلال یاد کرد و گفت: «من حسن روشن را خیلی دوست دارم و برای ایشان احترام زیادی قائلم. او یکی از اسطوره‌های فوتبال ماست و خودم را در جایگاه فرزندش می‌دانم. اگر صحبتی از من مطرح شده که باعث ناراحتی ایشان شده، حتماً از این به بعد بیشتر دقت می‌کنم. دست ایشان را می‌بوسم و برایشان احترام قائلم.»

جایزه‌ای که باید خواب مدیران فوتبال را آشفته کند
تلنگر از جنس طلا

گزارش یک

فائزه زمانی
خبرنگار

فوتبال ایران پس از ۲۲ سال انتظار، سرانجام با درخشش علیرضا بیرانوند بار دیگر عنوان بهترین بازیکن مرد سال آسیا را به دست آورد؛ افتخاری که بیرانوند را به پنجمین ایرانی برنده این جایزه تبدیل کرد و برای نخستین‌بار در تاریخ فوتبال قاره کهن به یک دروازه‌بان رسید. اتفاقی تاریخی که می‌توانست بازتاب گسترده‌ای در جامعه فوتبال داشته باشد، اما واکنش‌ها به این انتخاب چندان پرشور نبود. حتی گروهی از منتقدان، فارغ از توانایی‌های فنی بیرانوند، درباره شایستگی‌های فردی او برای قرار گرفتن در چنین جایگاهی تردیدهایی مطرح کردند. همین واکنش‌های متفاوت، پرسشی را پیش می‌کشد: آیا مرد سال شدن بیرانوند تنها یک موفقیت فردی است یا می‌تواند دستاوردی ماندگار برای فوتبال ایران به همراه داشته باشد؟
مسیر حرفه‌ای بیرانوند، از دشواری‌های ابتدای راه تا حضور در نفت تهران، پرسپولیس، فوتبال اروپا و تراکتور، حکایت از استعداد و پشتکاری دارد که او را به یکی از چهره‌های شاخص فوتبال ایران تبدیل کرده است. سه دوره حضور در جام جهانی و ویژگی‌های فنی متمایز، از جمله پرتاب‌های بلند و توانایی‌های فیزیکی، جایگاه ویژه‌ای برای این دروازه‌بان رقم زده‌اند. اما موفقیت او پرسش مهم‌تری را مطرح می‌کند؛ آیا بیرانوند محصول یک نظام کارآمد استعدادیابی و پرورش بازیکن است یا باید او را استعدادی استثنایی دانست که با وجود ضعف‌های ساختاری فوتبال ایران، توانسته مسیر پیشرفت خود را طی کند؟

> فوتبال ایران برای تکرار چنین موفقیت‌هایی به ظهور یک استعداد استثنایی دیگر نیاز دارد یا می‌تواند با اصلاح ساختارهای خود، زمینه پرورش ستاره‌های آینده را فراهم کند؟

نگاهی به وضعیت آکادمی‌های فوتبال کشور، پاسخ چندان امیدوارکننده‌ای به این پرسش نمی‌دهد. در حالی که فوتبال حرفه‌ای دنیا برای کشف و پرورش استعدادها از شبکه‌های گسترده استعدادیابی، مربیان متخصص، تحلیل داده‌های عملکردی و برنامه‌های بلندمدت بهره می‌گیرد، بسیاری از آکادمی‌های ایران همچنان با کمبود نیروی انسانی متخصص، مشکلات مدیریتی و ضعف برنامه‌ریزی روبه‌رو هستند. در چنین شرایطی، نمی‌توان موفقیت یک بازیکن را نشانه کارآمدی ساختاری دانست که هنوز در پرورش مستمر استعدادها با مشکلات جدی دست‌وپنجه نرم می‌کند. شاید بیرانوند بیش از آنکه محصول یک سیستم موفق باشد، نمونه‌ای از استعدادهایی باشد که توانسته‌اند با اتکا به توانایی‌های فردی از محدودیت‌های موجود عبور کنند.
جایزه مرد سال آسیا می‌تواند فرصتی برای بازنگری در اولویت‌های مدیریتی فوتبال ایران باشد. سال‌هاست بخش قابل توجهی از منابع مالی باشگاه‌ها صرف جذب بازیکنان آماده می‌شود، اما سرمایه‌گذاری در فوتبال پایه و ساختن نسل آینده، جایگاه متناسبی در برنامه‌های آنها ندارد. تقویت آکادمی‌ها، شناسایی استعدادها در مناطق محروم، ارتقای سطح مربیان پایه و ایجاد مسیر مشخص برای انتقال بازیکنان جوان به فوتبال حرفه‌ای، اقداماتی هستند که می‌توانند چنین افتخاراتی را از یک اتفاق استثنایی به نتیجه یک فرایند برنامه‌ریزی‌شده تبدیل کنند.
انتخاب مرضیه جعفری به‌عنوان بهترین مربی زن آسیا در کنار موفقیت بیرانوند نیز نشان می‌دهد فوتبال ایران، با وجود محدودیت‌های اقتصادی، مدیریتی و زیرساختی، همچنان ظرفیت حضور در بالاترین سطح قاره را دارد. اما فاصله میان توانایی‌های فردی و امکانات موجود برای پرورش آنها همچنان قابل توجه است. سال‌ها بی‌ثباتی مدیریتی، کمبود امکانات و نبود برنامه‌های بلندمدت، اجازه نداده‌اند استعدادهای فوتبال ایران در قالب یک جریان مستمر به سطح اول آسیا و جهان برسند.
بیرانوند اکنون به جایگاهی رسیده که پیش از او هیچ دروازه‌بانی در آسیا تجربه نکرده بود؛ اما اهمیت واقعی این موفقیت به واکنش فوتبال ایران در قبال آن بستگی دارد. آیا مدیران از این فرصت برای اصلاح سیاست‌های فوتبال پایه و ایجاد سازوکارهای پایدار استفاده خواهند کرد یا این عنوان نیز مانند بسیاری از افتخارات فردی، پس از مدتی به خاطره‌ای در کارنامه فوتبال کشور تبدیل می‌شود؟ شاید پرسش اصلی همین باشد؛ اینکه فوتبال ایران برای تکرار چنین موفقیت‌هایی به ظهور یک استعداد استثنایی دیگر نیاز دارد یا می‌تواند با اصلاح ساختارهای خود، زمینه پرورش ستاره‌های آینده را فراهم کند؟ در پرونده امروز، با گفت‌وگو با کارشناسان مختلف، ابعاد این موضوع و فرصت‌هایی را که افتخار بیرانوند پیش روی فوتبال ایران قرار داده است، بررسی خواهیم کرد.

پول زیاد، حاشیه‌های بیرانوند را زیاد کرد

رشیدی: فوتبال ما با جایزه بیرانوند متحول نمی‌شود

مصاحبه

مربی پیشین علیرضا بیرانوند در تیم ملی امید، انتخاب این دروازه‌بان به‌عنوان مرد سال فوتبال آسیا را افتخاری ارزشمند برای او و فوتبال ایران می‌داند، اما معتقد است نباید این موفقیت را نشانه پیشرفت ساختاری فوتبال کشور تلقی کرد. منصور رشیدی که از سال‌های ابتدایی حضور بیرانوند در فوتبال حرفه‌ای با او آشنایی داشته، ضمن تمجید از استعداد و تلاش این دروازه‌بان، به حاشیه‌هایی اشاره می‌کند که به باور او در سال‌های اخیر به شخصیت ورزشی بیرانوند لطمه زده است. او همچنین با انتقاد از وضعیت آموزش دروازه‌بانی در ایران، موفقیت بیرانوند را بیش از هر چیز حاصل استعداد ذاتی و تلاش شخصی او می‌داند.

خیلی‌ها از انتخاب بیرانوند به‌عنوان مرد سال فوتبال آسیا خوشحال نشدند. شما چه واکنشی به این اتفاق داشتید؟

من از صمیم قلب برای بیرانوند خوشحالم. در طول تاریخ فوتبال آسیا، هیچ دروازه‌بانی به این عنوان نرسیده بود و این اتفاق برای او ارزشمند است. شاید حرفم به مذاق بعضی‌ها خوش نیاید، اما واقعیت این است که خیلی‌ها از این انتخاب خوشحال نشدند. زمانی که مربی تیم ملی امید بودم، بیرانوند را در تمرینات نفت دیدم. آن روزها خیلی لاغر بود و شرایط فیزیکی متفاوتی داشت. او را به تیم ملی دعوت کردم، چون به توانایی‌هایش اعتقاد داشتم. همان زمان می‌دانستم بیرانوند و سیدحسین حسینی آینده خوبی خواهند داشت و خوشحالم که پیش‌بینی‌ام درست از آب درآمد.

این جایزه چه دستاوردی برای فوتبال ایران خواهد داشت؟

این جایزه تأثیر مستقیمی بر وضعیت فوتبال ما ندارد. امکانات و زیرساخت‌های فوتبال ایران ضعیف است و در حوزه مدیریتی هم ایرادات زیادی داریم. فاصله‌ای که طی ۱۰ تا ۱۲ سال اخیر میان فوتبال ما با عربستان و کشورهای شرق آسیا ایجاد شده، نتیجه همین ضعف‌هاست. آنها در این سال‌ها برنامه‌هایشان را پیش برده‌اند، اما در ایران مدیریت اصولی و درستی وجود نداشته است. با کسب چنین جوایزی نه شرایط باشگاه‌های ما بهتر می‌شود و نه در رده ملی به قهرمانی می‌رسیم. این عنوان افتخاری بزرگ برای بیرانوند و فوتبال ایران است، اما نباید انتظار داشته باشیم که به‌تنهایی تغییری در ساختار فوتبال کشور ایجاد کند.

بیرانوند در سال‌های ابتدایی فوتبالش هم به حاشیه علاقه داشت؟

زمانی که جوان بود، مرتب به او گوشزد می‌کردم که حاشیه‌ها را کنار بگذارد و مراقب رفتارش باشد. البته آن زمان اصلاً چنین شخصیتی نداشت و خیلی حرف‌شنوی می‌کرد. یادم هست وقتی می‌خواست با نفت قرارداد ببندد، مبلغ قراردادش ۲۷۰ میلیون تومان بود. به من گفت با مسئولان صحبت کنم تا ۳۰ میلیون تومان به قراردادش اضافه کنند. من هم رایزنی کردم و این اتفاق افتاد.

پس مسائل مالی از همان ابتدا برایش اهمیت زیادی داشت؟

بله، اما به توصیه‌ها توجه می‌کرد. به او گفتم با پولی که به دست می‌آورد، سرپناهی برای خودش و خانواده‌اش تهیه کند. او هم همین کار را انجام داد. بیرانوند در ابتدا چنین رفتارهایی نداشت. مثل خود من یک بچه شهرستانی بود که برای پیشرفت به تهران آمده بود. سال‌های سختی را پشت‌سر گذاشت و زحمت زیادی کشید، اما متأسفانه حاشیه‌های سال‌های اخیر باعث شده بخشی از زحمات و شخصیت ورزشی‌اش زیر سؤال برود. به نظرم افزایش درآمد و ورود پول زیاد به زندگی‌اش، حاشیه‌های او را هم بیشتر کرد. با وجود تمام این مسائل، من از موفقیتش خوشحالم.

بعد از کسب این عنوان، چه توصیه‌ای برای ادامه مسیر حرفه‌ای بیرانوند دارید؟

به آقای بیرانوند می‌گویم از حالا به بعد باید در رفتارش تجدیدنظر کند. هنوز چند سال دیگر می‌تواند در سطح بالا بازی کند، اما به شرطی که حاشیه‌ها را کنار بگذارد و بیشتر روی فوتبالش تمرکز کند. حیف است که حاشیه‌ها اجازه ندهند از موفقیت‌هایش به شکل شایسته یاد شود.

با توجه به این افتخار، بیرانوند شایستگی معافیت از سربازی را دارد؟

به نظرم جا دارد در حق او ارفاق شود و این امتیاز را به او بدهند. وقتی بازیکنی چنین عنوانی را برای فوتبال ایران به دست آورده، می‌توان شرایط ویژه‌ای برایش در نظر گرفت.

موفقیت بیرانوند محصول یک سیستم اصولی در پرورش دروازه‌بان بوده یا استعداد ذاتی و تلاش شخصی او؟

بخشی از پیشرفت هر بازیکنی به دانش و آموزش‌هایی برمی‌گردد که دریافت می‌کند. قطعاً مربیانی که بیرانوند در این سال‌ها با آنها کار کرده، در پیشرفتش تأثیر داشته‌اند، اما دروازه‌بانی تا حد زیادی به استعداد ذاتی هم وابسته است و خود بازیکن باید انگیزه رسیدن به جایگاه‌های بالا را داشته باشد.
سال ۱۳۸۰ با فدراسیون فوتبال صحبت کردم تا یک مربی و مدرس خارجی برای آموزش مربیان دروازه‌بانی به ایران بیاید. سرانجام یک مربی اتریشی به کشورمان آمد و حدود ۳۰ تا ۳۵ مربی در کلاس‌های او شرکت کردند. اما بعد از آن، دیگر شاهد حضور مربیان خارجی برای به‌روزکردن دانش مربیان دروازه‌بانی نبودیم. مربیان فعلی هم عمدتاً با تماشای فیلم و جست‌وجو در منابع مختلف اطلاعات خود را به‌روز می‌کنند. این شیوه جای آموزش علمی و اصولی را نمی‌گیرد. معتقدم موفقیت‌هایی مانند انتخاب بیرانوند، بیش از آنکه حاصل یک سیستم آموزشی منسجم در فوتبال ایران باشد، به استعداد فردی بازیکن و تلاش خودش وابسته است.

بیرانوند یادش رفت ۸ سال در نفت چه کسی برایش زحمت کشید

سیدی: به خاطر یک جفت دستکش من را آنفالو کرد!

سؤال و جواب

مربی سابق علیرضا بیرانوند در نفت تهران و پرسپولیس، اگرچه توانایی‌های فنی دروازه‌بان شماره یک فوتبال ایران را انکار نمی‌کند، اما معتقد است موفقیت در فوتبال فقط به مهارت و کسب جایزه محدود نمی‌شود. محسن سیدی که نقش نفت تهران را در پرورش بیرانوند پررنگ می‌داند، از فراموش شدن سهم این باشگاه در موفقیت شاگرد سابقش گلایه دارد. او همچنین با انتقاد از تغییر فرهنگ فوتبال ایران، معتقد است پول و شهرت ظرفیت برخی بازیکنان را تحت تأثیر قرار داده و باعث شده گذشته و زحمات مربیان خود را فراموش کنند.

روزهای اولی که بیرانوند را در نفت تهران دیدید، فکر می‌کردید به چنین جایگاهی برسد؟

بله، پیشرفت بیرانوند برای من، همکارانم و مدیران باشگاه نفت کاملاً قابل پیش‌بینی بود. او عجله زیادی برای بازی کردن و پیشرفت داشت، اما در باشگاه بزرگی مثل نفت، سلسله‌مراتب و فاکتورهایی وجود داشت که رعایت آنها به زمان نیاز داشت. بیرانوند در تیم‌های نوجوانان، جوانان و امیدهای نفت بازی کرد و از همان دوران استعداد فنی و ویژگی‌های متمایزش، به‌خصوص در شروع مجددها و پرتاب‌های دست، مشخص بود.
او چند سال دروازه‌بان سوم تیم بود تا اینکه در زمان سرمربیگری منصور ابراهیم‌زاده مقابل پیکان به میدان رفت. پس از آن هم مدتی فرصت چندانی نداشت تا اینکه با حضور یحیی گل‌محمدی توانست در رقابت با دروازه‌بان اول تیم، جایگاه ثابتی پیدا کند.

به نظر می‌رسد از رفتار بیرانوند در مراسم اهدای جایزه گلایه دارید.

باشگاه نفت تهران سهم بسیار مهمی در شکل‌گیری و پیشرفت بیرانوند داشت، اما وقتی جایزه‌اش را دریافت کرد، نام افراد و مجموعه‌های مختلفی را آورد، به جز باشگاهی که سال‌ها برای او زحمت کشیده بود. هر فوتبالیستی را باید از دو جنبه فنی و شخصیتی بررسی کرد. ما از بازیکنان توقع خاصی نداریم، اما انتظار قدردانی هم چیز زیادی نیست.
نفت تهران در سال‌های گذشته سکوی پرتاب بازیکنان و مربیان زیادی بوده است. افرادی مانند یحیی گل‌محمدی و علیرضا منصوریان در این باشگاه فرصت پیشرفت پیدا کردند، اما متأسفانه کمتر کسی را دیده‌ام که قدردان زحمات این مجموعه باشد.

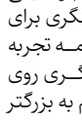
چرا جامعه فوتبال آن‌طور که انتظار می‌رفت به عنوان بهترین مرد سال آسیا برای بیرانوند واکنش مثبت نشان نداد؟

افکار عمومی براساس عملکرد افراد قضاوت می‌کند. وقتی حمید علیدوستی از دنیا می‌رود، می‌بینید یک ایران برای او بلند می‌شود. بیرانوند بعد از ۲۲ سال چنین عنوانی را برای فوتبال ایران به دست آورده، اما در جامعه فوتبال واکنش خاصی شکل نگرفت و خیلی‌ها هم خوشحال نشدند. به نظرم ریشه این رفتار را باید در تغییر فرهنگ فوتبال ایران جست‌وجو کرد.
افرادی مانند فرکی و حبیبی خانه‌نشین شده‌اند و مکتب اخلاقی آنها کمرنگ شده است. امروز مربیان بیزینسی در فوتبال حضور دارند و بعضی از آنها بازیکن‌سالاری را ترویج می‌کنند. من در سال‌های حضورم در پرسپولیس رفتارهایی از بعضی بازیکنان با بزرگ‌ترها و اعضای کادرفنی دیدم که واقعاً متعجب شدم. در نفت تهران چنین فضایی وجود نداشت. بیرانوند که هیچ، بازیکنان بزرگ‌تر از او هم جرأت نداشتند چنین رفتارهایی داشته باشند. حاشیه‌ها و رفتارهای اخیر بیرانوند هم در شکل‌گیری واکنش‌های منفی نسبت به موفقیت او بی‌تأثیر نبوده است.

عنوان بهترین مرد سال فوتبال آسیا پس از ۲۲ سال، چه دستاوردی می‌تواند برای فوتبال ایران داشته باشد؟

هرکسی که به موفقیتی می‌رسد و در جایگاه بالاتری قرار می‌گیرد، باید ویژگی‌هایی فراتر از توانایی فنی داشته باشد. بسیاری از فوتبالیست‌های موفق ما تحصیل‌کرده دانشگاه شریف بوده‌اند، دست خیر داشته‌اند و از مرام و منش پهلوانی برخوردار بوده‌اند. فوتبالیست‌های امروز، از جمله بیرانوند، اگر می‌خواهند موفقیتشان دستاوردی برای فوتبال ایران داشته باشد، باید در کنار مهارت فنی، دانش و منش اخلاقی هم داشته باشند.
وقتی بیرانوند حتی با من که مربی‌اش بوده‌ام تماسی نمی‌گیرد، چه دستاوردی می‌تواند به فوتبال ایران اضافه کند؟ سه سال است از او خواسته‌ام یک جفت دستکش برای من بفرستد، اما دریغ از یک تماس تلفنی! بروید بررسی کنید با سلیمانی که تا یک سال‌ونیم پیش بدون دریافت حتی یک ریال مدیر برنامه‌هایش بود، چه رفتاری داشته است. من را هم آنفالو کرده است!
من می‌توانم هزاران دستکش بخرم، اما مسأله این است که خودش باید اهمیت چنین رفتارهایی را درک کند. از بعضی شاگردانم گلایه دارم. من آنها را بد تربیت نکردم، اما پول و شهرت تغییرشان داد. برخی ظرفیت رسیدن به چنین جایگاهی را نداشتند. البته شاگردان قدردان هم کم ندارم و نمی‌خواهم همه را به یک چشم ببینم. نمی‌خواهم عنوان بیرانوند را زیر سؤال ببرم، اما نباید فراموش کنند که من و باشگاه نفت تهران ۸ سال برای پیشرفت او زحمت کشیدیم. بعضی از شاگردانم می‌پرسند چرا بیرانوند یک روز به اینجا نمی‌آید. من هم می‌گویم اگر او را دیدید، سلام مرا برسانید! شاید از این مصاحبه ناراحت شود، اما امیدوارم این حرف‌ها تلنگری برای او باشد تا بداند موفقیت فقط به جام و جایزه خلاصه نمی‌شود و قدردانی از کسانی که برایش زحمت کشیده‌اند، بخشی از شخصیت یک قهرمان است.

یادداشت

رسول کریکندی
دروازه‌بان پیشین تیم ملی

پشت بیرانوند پنهان نشوید

طبیعی است که رفتارهای اخیر بیرانوند، مردم و بزرگان فوتبال را آزرده کرده است. این عنوان بسیار مهم است اما زمانی ارزشمندتر می‌شد که فوتبال ما در جام جهانی یا رده ملی و باشگاهی درخشش بیشتری کسب می‌کرد. خودبزرگ‌بینی‌ها و بی‌احترامی‌های او به بزرگترهایش اگر نبود، قطعاً ری‌اکشن‌های مثبت‌تری نسبت به جایزه‌اش می‌گرفت. در شرایطی که هیچ عنوان دیگری را در فوتبال کسب نکردیم، افتخار این اتفاق برای کل کشور است و کمی آبروی فوتبال ما را می‌خرد و نگاه‌های بین‌المللی به ما تغییر می‌کند. قبل از این هم چهار بازیکن این عنوان را کسب کرده بودند با این تفاوت که در آن مقطع شرایط ملی و باشگاهی ما خیلی بهتر بود و افتخاراتی در این زمینه کسب می‌شد. چشمم آب نمی‌خورد که مسئولان از این عنوان‌ها به نفع فوتبال استفاده کنند. آنها با این عناوین مانور می‌دهند اما در نهایت برای فوتبال قدم بزرگی بر نمی‌دارند. فارغ از بیرانوند، عنوانی که مرضیه جعفری کسب کرد، به مراتب ارزشمندتر بود؛ چرا که فوتبال بانوان ما با محدودیت‌ها و امکانات بسیار محدود اصلاً دیده نمی‌شود و در چنین شرایطی این عنوان بسیار مهم و حیاتی است. امیدوارم این جایزه تلنگری برای بیرانوند باشد که با این همه تجربه و افتخار کسب شده، بازنگری روی رفتارها، مصاحبه‌ها و احترام به بزرگتر داشته باشد.
قاعدتاً در انتخاب‌ها، دروازه‌بان‌ها به‌خاطر ترافیک و درخشش پست‌های دیگر، کمتر دیده و انتخاب می‌شوند اما سایر بازیکنان آسیایی امسال در جام جهانی درخشش آنچنانی نداشتند و با توجه به عملکرد خوب بیرانوند در جام جهانی، او را انتخاب کردند. همین موضوع هم پوئنی خوب برای بیرو و کشورمان است.
امیدوارم مسئولان پشت این عنوان‌ها پنهان نشوند و کاری که باید برای فوتبال انجام بدهند، انجام بدهند.

یادداشت

نیمانکیسا
دروازه‌بان پیشین تیم ملی

پاداش سال‌ها تلاش

به جامعه فوتبال تبریک می‌گویم، به تیم تراکتور، به تیم پرسپولیس و همچنین تیم ملی که به هر حال هر کدام از آنها باعث رشد بیشتر علیرضا بیرانوند شدند اما در نهایت این زحمات و تلاش خودش بوده که این افتخار به او و کشور ما رسیده است. فوتبال ما سال‌های طولانی بود که صاحب چنین افتخاری نشده بود و از نظر من عملکرد خوب و موفق بیرانوند باعث شد که به چنین افتخاری برسیم. رسیدن به عنوان برترین بازیکن آسیا باعث افتخار و مباهات هر ایرانی است و هر چقدر از بازیکنان ما در دنیا بدرخشند، باعث افتخار همه ماست. بالاخره تلاش‌ها، سختی‌ها و فشارهای روانی که بیرانوند تحمل کرده بود، جواب داد و خداوند هم هدیه خود را به او داد. ان‌شاءالله که این موفقیت برای خودش و خانواده‌اش مبارک باشد. بیرانوند ۳ دوره است که در جام جهانی بازی کرده و در چند دوره از مسابقات جام ملت‌های آسیا حضور داشته، این در حالی است که سایر دروازه‌بان‌ها و بازیکنان دیگر با امکانات بیشتر نتوانستند به این موفقیت برسند. ما مدت‌هاست که در کشورمان اسیر جنگ، فشارهای روانی، اقتصادی و معیشتی هستیم و باشگاه‌های ما خیلی سخت امورات جاری باشگاه را می‌چرخانند و شرایط در کشور ما بسیار سخت است. وقتی بچه‌های ما یا مرضیه جعفری که باید به ایشان هم بابت رسیدن به عنوان برترین مربی زنان تبریک گفت، توانستند به چنین عنوانی دست پیدا کنند، این باعث افتخار است. با وجود تمامی مشکلاتی که داریم ما خوشحالیم که پسران و دختران‌مان هم توانستند در المپیادهای فیزیک و ریاضی مدال کسب کنند و حالا هم که دو نفر از اساتید فوتبال کشورمان، هم بیرانوند و هم خانم جعفری توانسته‌اند به چنین مقام و عنوانی برسند، این واقعاً باعث افتخار همه ماست و امیدوارم که مستمر باشد.